

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	9012899498
Dátum vydania rozhodnutia:	22.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Šatka
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9012899498.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v pránej veci navrhovateľa: AKUTRADE, s. r. o., so sídlom Antolská 55, Banská Štiavnica, IČO: 31 621 848, zastúpeného JUDr. Dušanom Klimom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 16/61, Žiar nad Hronom, proti odporcovi: I/ RAZAT STYLE SK, s. r. o., so sídlom Hospodárska 25/3603, Trnava, IČO: 36 234 524, zastúpenému JUDr. Darinou Kurňavovou, advokátkou, so sídlom Kapitulská 5, Trnava, odporcovi: II/ bauMAX SR, spol. s r. o., so sídlom Hodonínska 25, Bratislava, IČO: 31 384 978, zastúpeného Ružička Csekes, s. r. o., so sídlom Výsoká 2/B, Bratislava, IČO: 36 863 360, odporcovi: III/ METRO Cash & Carry Slovakia, s. r. o., so sídlom Senecká cesta 1881, Ivanka pri Dunaji, IČO: 35 772 841, a odporcovi: IV/ AKUMA SLOVAKIA, s. r. o., so sídlom Turňa nad Bodvou, IČO: 31 683 916, zastúpenému JUDr. Luciou Jurigovou, advokátkou, so sídlom Alžbetina 32, Košice, o zdržanie sa nekalosúťažného konania, na odvolanie odporcu II/, proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 20 Cbs 16/2033-133, z 31. marca 2005, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20 Cbs 16/2003-133 z 31. marca 2005 v napadnutej časti vo vzťahu k odporcovi II/ zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom uložil odporcovi II/ povinnosť zdržať sa predaja akumulátorových batérií s označením HT Alfa, ktoré nie sú výrobkami navrhovateľa do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti odporcom II, III/ a IV/ návrh zamietol. Odporcovi II/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 11 240,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi II trovy konania v sume 9 632,- Sk a odporcovi IV/ trovy konania v sume 9 104,- Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Odporcovi III/ náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že navrhovateľ sa v konaní domáhal uloženia povinnosti odporcom zdržať sa nekalosúťažného konania predajom akumulátorových batérií, so slovným označením HT Alfa, ktoré nie sú jeho výrobkami. Navrhovateľ, ako výrobca akumulátorových batérií, od 20. decembra 1997 používa na označenie svojich výrobkov označenie HT Alfa, ktoré bolo pre neho vytvorené na základe autorskej zmluvy a z hľadiska použitia tohto označenia v hospodárskej súťaži mu

patri právo prednosti proti odporcom, ktorí takto označené výrobky mohli na trhu umiestňovať najskôr od roku 2002. Pod týmto označením jeho výrobky získali ocenenie Zlatá medaila SLOVÁK GOLD, a v čase ich uvedenia na trh sa na trhu iné výrobky pod týmto označením nenachádzali. Neskôr navrhovateľ zistil, že odporcovia začali uvádzať na trh akumulátorové batérie s rovnakým označením, avšak nižšej kvality, čím sa odporcovia dopúšťali nekalosúťažného konania, a to klamlivého označovania tovaru a vyvolania nebezpečenstva zámeny, uvádzajúc zákazníkov do omylu, že kupujú výrobky patriace do výrobného programu navrhovateľa.

Za nesporné krajský súd považoval to, že odporcovia vzhľadom na predmet svojej podnikateľskej činnosti, v rámci ktorého umiestňujú výrobky rovnakého druhu ako navrhovateľ, sú vo vzťahu k tomuto účastníkovi účastní hospodárskej súťaže. Zo stanoviska spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav súd zistil, že táto spoločnosť predaj akumulátorových batérií s označením HT Alfa zahájila v roku 2002 a predaj ukončila 18. decembra 2003, pričom na slovenský trh batérie dodávala výlučne prostredníctvom odporcu IV/.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že všetci odporcovia umiestňovali na slovenskom trhu batérie s označením HT Alfa, pochádzajúce od výrobcu AKUMA, a. s., ktorý predaj takto označených batérií ukončil v roku 2003. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že odporcovia, s výnimkou odporcu II/, s takto označenými batériami naďalej obchodujú, prípadne dôvodnosť jeho obavy, že by s nimi obchodovali v budúcnosti. Keďže v čase rozhodovania súdu vo vzťahu k odporcom I/, III/ a IV/ nebol splnený predpoklad ďalšieho porušovania práva navrhovateľa, ktorý je predpokladom uloženia povinnosti zdržania sa nekalosúťažného konania, ktorej uloženia sa navrhovateľ v konaní domáhal, krajský súd návrh proti odporcom I/, III/ a IV/ zamietol ako nedôvodný.

Vo vzťahu k odporcovi II/ navrhovateľ preukázal predaj akumulátorovej batérie dňa 02. februára 2005, pričom odporca II/ nedokladoval svoje tvrdenie, že išlo o dopredaj výrobku, a že vo svojich skladových zásobách s ďalším obdobným tovarom nedisponuje. Samotný predaj výrobku s označením HT Alfa krajský súd považoval za nekalosúťažné konanie definované v ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka, ako vyvolanie nebezpečenstva zámeny použitím osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplného, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa. Vzhľadom na funkčnú a v súvislosti s tým i tvarovú zhodnosť výrobkov, použitie označenia HT Alfa ako dominantného slovného prvku umiestneného na výrobku v sortimente odporcu II/, je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámeny s rovnako označenými výrobkami navrhovateľa. Zanedbateľné rozdiely v rozmeroch a farebnosti výrobku, podľa názoru súdu, nie je možné považovať za príznačné pre niektorého z výrobcov, preto nie sú pre priemerného zákazníka prvkami s dostatočnou rozlišovacou schopnosťou. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd návrhu vo vzťahu k odporcovi II/ vyhovel.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnému navrhovateľovi priznal proti odporcovi II/ náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za návrh v sume 3 000,- Sk a z trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej pomoci po 1 280,- Sk a dva úkony právnej pomoci po 1 154,- Sk (prevzatie veci a príprava zastúpenia, podanie návrhu a štyrikrát účasť na pojednávaní súdu) podľa ust. § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 11 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a ďalej režijný paušál štyrikrát po 128,- Sk a dvakrát po 150,- Sk, t. j. spolu trov konania v sume 11 240,- Sk.

Odporcom v I/ a IV/ rade, ako úspešným účastníkom v konaní proti navrhovateľovi, priznal trov právneho zastúpenia, a to odporcovi I/ v sume 9 632,- Sk a odporcovi IV/ v sume 9 104,- Sk.

Odporcovi III/ náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že odporca III/ sa práva na náhradu trov konania výslovne vzdal.

Proti výrokom rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady trov konania priznaných odporcom I/ a IV/, podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok krajského súdu v ním napadnutej časti výrokov zmeniť a priznať navrhovateľovi náhradu trov konania, pretože krajský súd konštatoval

nekalosúťažné konanie vo vzťahu k odporcovi II/, pričom vo vzťahu k ostatným odporcom návrh zamietol len z dôvodu, že v čase vyhlásenia rozsudku v nekalosúťažnom konaní už nepokračovali. Rozhodnutie v napadnutej časti výrokov o trovách konanie považuje za nesprávne, keďže odporca I/ bol distribútorom a odporca IV/ dodávateľom tovaru.

Proti rozsudku krajského súdu vo veci samej podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca II/, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca II/ namietal, že krajský súd sa nezaoberal skúmaním existencie súťažného vzťahu medzi navrhovateľom a odporcami a zrejme prehliadol vyjadrenie jeho právneho zástupcu zo 16. septembra 2003, v ktorom právny zástupca namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie odporcu II/ práve z dôvodu neexistencie súťažného vzťahu s navrhovateľom.

Odporca II/ nesúhlasil tiež s tým, že slovné označenie HT Alfa bolo v kruhoch spotrebiteľov príznačné pre batérie vyrábané navrhovateľom. Napriek uvedenému však krajský súd považoval za nesporné právo prednosti používania slovného označenia HT Alfa v prospech navrhovateľa. Poukázal na to, že navrhovateľ odvodzoval svoje prednostné právo na používanie slovného označenia akumulátorovej batérie HT Alfa z autorskej zmluvy z 20. decembra 1997, ktorá nebola predmetom dokazovania a súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, či jej existencia zakladá alebo nezakladá oprávnenie navrhovateľa na slovné označenie HT Alfa. Ďalej uviedol, že podľa tvrdenia navrhovateľa sa v zákazníckych kruhoch spája slovné označenie HT Alfa s výrobkami, ktoré získali ocenenie Zlatá medaila SLOVÁK GOLD 2001. V roku 2001 bolo udelené ocenenie navrhovateľovi za štartovaciu bezúdržbovú autobatériu HT Alfa, pričom podľa stanov nadácie získava každý certifikovaný výrobok právo po dobu 18 mesiacov používať značku SLOVÁK GOLD. Takéto ocenenie však neznamená výlučné oprávnenie navrhovateľa používať slovné označenie HT Alfa. Slovná ochranná známka HT Alfa bola na území Slovenskej republiky registrovaná v prospech spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav až do júna 2003, preto nebolo preukázané jednoznačne nespochybniteľné právo navrhovateľa na prednostné právo používania slovného označenia HT Alfa. Okrem toho navrhovateľ v konaní vôbec nepreukázal, že by takéto označenie bolo v zákazníckych kruhoch príznačné výlučne pre výrobky navrhovateľa. Spoločnosť AKUMA, a. s., Mladá Boleslav mala od 23. apríla 2002 zaregistrovanú medzinárodnú ochrannú známku HT Alfa, ktorá bola v platnosti aj na území Slovenskej republiky do júna 2003, pričom zápis slovnej ochrannej známky HT Alfa do registra ochranných známk bol v prospech navrhovateľa vykonaný až dňa 04. marca 2005.

Ďalej odporca II/ uviedol, že odporca I/, ako distribútor výrobkov spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav, mu predložil certifikát z 28. augusta 2002, ktorým bola preukázaná zhoda výrobkov spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav s technickými požiadavkami s uvedením registrovaných obchodných značiek, o. i. HT Alfa. Z uvedeného vyplýva, že ani v odborných kruhoch nebolo označenie výrobkov navrhovateľa príznačné výlučne pre výrobky navrhovateľa. V konaní tiež nebolo predmetom dokazovania tvrdenie navrhovateľa, že výrobky spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav nedosahujú kvalitu výrobkov navrhovateľa, pričom o tomto tvrdení navrhovateľ nepredložil v konaní žiaden dôkaz. Krajský súd nevzal do úvahy, že výrobca AKUMA, a. s., Mladá Boleslav ukončil výrobu akumulátorových batérií dňa 18. decembra 2003 a do úvahy nevzal ani zhodné tvrdenia odporcov, že po tomto dátume už nenakupovali žiadne výrobky od spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav.

Ďalej odporca II/ namietal, že krajský súd neskúmal splnenie všetkých podmienok pre naplnenie osobitnej skutkovej podstaty nekalosúťažného konania podľa ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že každé konanie, ktoré spadá pod citované ustanovenie, musí súčasne vykazovať dva znaky, a to zameniteľnosť a klamlivosť. Skutkovú podstatu nekalej súťaže podľa ust. § 47 Obchodného zákonníka napĺňajú viaceré konania, najmä používanie obchodného mena alebo zvláštneho označenia podniku, ktoré už oprávnené používa iný súťažiteľ. Vyžaduje sa však aj splnenie ďalšej podmienky, a to že uvedené konanie musí byť spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámieny s podnikom, obchodným menom, zvláštnym označením alebo výrobkom, či výkonom iného súťažiteľa. Nebezpečnou zámenou je taká zámena, ktorú postrehne priemerný spotrebiteľ. Podľa judikatúry českých súdov (napr. rozsudok Vrchního soudu v Prahe, sp. zn. 3 Cno 813/93) nie je pri posúdení zameniteľnosti rozhodujúce iba úplné

doslovné znenie, ale je nutné prihliadať na celkový dojem, ktorý vzniká u priemerného zákazníka. Napriek argumentácii odporcov o zjavných odlišnostiach výrobkov sa krajský súd týmto nezaoberal a bez zdôvodnenia konštatoval, že žiadne iné parametre ako slovné označenie, nie sú pre zákazníka relevantné.

V závere odvolania odporca II/ uviedol, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie, keďže nevyriešil nasledovné zásadné otázky: vzájomnú zameniteľnosť údajne konkurujúcich si produktov, súťažný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom II/ a ostatnými odporcami a neskúmal tiež spôsobilosť privodiť ujmu (materiálnu, imateriálnu) ako základný predpoklad nekalosúťažného konania. Krajský súd tak rozhodol na základe ničím nepodložených tvrdení navrhovateľa, ktoré si osvojil bez vykonania dôkazov a vec nesprávne právne posúdil.

Na základe podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 2 Obo 302/2005-166 zo 17. mája 2006 rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20 Cbs 16/2003-133 z 31. marca 2005 v napadnutej časti zmenil tak, že návrh proti odporcovi II/ zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi II/ trovy konania v sume 13 862,- Sk v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania rozsudok krajského súdu potvrdil. Odporcovi I/ a IV/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti časti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 302/2005-166 zo 17. mája 2006, ktorou bolo rozhodnuté o nárokoch uplatnených navrhovateľom vo vzťahu k odporcovi II/, podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, rozsudkom č. k. 1 Obdo V 105/2006-196 z 29. septembra 2008, ktorým rozsudok odvolacieho súdu zo 17. mája 2006 v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozhodol rozsudkom č. k. 2 Obo 165/2008-204 z 26. februára 2009 tak, že rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 20 Cbs 16/2003-133 z 31. marca 2005 v napadnutej časti zmenil a návrh proti odporcovi II/ zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi II/ náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania v sume 546,71 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 165/2008-204 z 26. februára 2009 podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, uznesením č. k. 1 Obdo V 34/2009-243 z 29. septembra 2011 rozhodol tak, že rozsudok odvolacieho súdu z 26. februára 2009 v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Na odôvodnenie dovolací súd uviedol, že napadnutý rozsudok je nejasný a nezrozumiteľný pre nedostatočné odôvodnenie, ktoré pozostáva z odkazu na predchádzajúce rozhodnutie č. k. 2 Obo 302/2005-166, ktoré však bolo dovolacím súdom zrušené z dôvodu jeho vadnosti a nesprávosti. Vec bola vrátená odvolaciemu súdu na nové prejednanie a doplnenie dokazovania v prípade zistenia iného skutkového stavu ako bol ten, z ktorého vychádzal súd prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že u odporcu II/ sa jedná o nekalosúťažné konanie. Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa bez toho, aby dodržal zákonom stanovený postup podľa § 213 ods. 3 O. s. p., keďže odvolací súd len stručne skonštatoval, že neboli naplnené znaky nekalosúťažného konania, resp. že sa nejedná o nekalú súťaž s odkazom na zákon o ochranných známkach, bez aplikácie príslušných ustanovení tohto zákona a akéhokoľvek právneho zdôvodnenia. Okrem rozporu v právnom posúdení veci, odvolací súd nevyzval účastníkov konania podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p., aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia právneho predpisu, ktoré nebolo použité v rozhodnutí súdu prvého stupňa a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Nedodržanie postupu podľa ust. § 213 ods. 2 O. s. p. a nezrozumiteľnosť odôvodnenia v rozhodnutí odvolacieho súdu zakladá prípustnosť dovolacieho dôvodu podľa ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a § 237 písm. f/ O. s. p., pretože odvolacie konanie je postihnuté vadou, ktoré mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti vo vzťahu k odporcovi II/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (ust. § 243b ods. 2 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu

stanovenom podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na zrušenie napadnutého rozsudku.

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáha ochrany proti nekalosúťažnému konaniu odporcu II/. V návrhu si uplatnil tzv. zdržovací petit, na základe ktorého sa domáha, aby súd uložil odporcovi II/ povinnosť zdržať sa predaja akumulátorových batérií s označením HT Alfa, ktoré nie sú výrobkami navrhovateľa do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd napadnutým rozsudkom z 31. marca 2005 návrhu navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi II/ vyhovel, pretože konanie odporcu II/ považoval za nekalosúťažné konanie podľa ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka. V konaní mal preukázané, že navrhovateľ je výrobcom a predajcom akumulátorových batérií, ktoré od roku 1997 označuje slovným označením HT Alfa a z hľadiska použitia tohto označenia mu patrí v hospodárskej súťaži právo prednosti voči odporcom (vrátane odporcu II/), ktorí takto označené výrobky mohli na trhu umiestňovať najskôr od roku 2002. Krajský súd ďalej konštatoval, že odporcovia vzhľadom na predmet svojej podnikateľskej činnosti, v rámci ktorého umiestňujú na trhu výrobky rovnakého druhu ako navrhovateľ, sú vo vzťahu k navrhovateľovi účastníkmi hospodárskej súťaže, pričom všetci odporcovia umiestňovali na slovenskom trhu batérie s označením HT Alfa, pochádzajúce od výrobcu AKUMA, a. s., ktorý predaj takto označených batérií ukončil v roku 2003. Vo vzťahu k odporcovi II/ navrhovateľ preukázal predaj akumulátorovej batérie dňa 02. februára 2005, pričom odporca II/ nedokladoval svoje tvrdenie, že išlo o dopredaj výrobku a že vo svojich skladových zásobách už nedisponuje s ďalším obdobným tovarom. Samotný predaj výrobku s označením HT Alfa krajský súd považoval za nekalosúťažné konanie definované v ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka, a to vyvolanie nebezpečenstva zámeny použitím osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplného, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa, pričom použitie označenia HT Alfa, ako dominantného slovného prvku umiestneného na výrobku v sortimente odporcu II/, je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámeny s rovnako označenými výrobkami navrhovateľa. Zanedbateľné rozdiely v rozmeroch a farebnosti výrobkov, ktoré nie je možné považovať za príznačné pre niektorého z výrobcov, nie sú pre priemerného zákazníka prvkami s dostatočnou rozlišovacou schopnosťou. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd uplatnenému zdržovaciemu petitu navrhovateľa proti odporcovi II/ vyhovel.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä: a/ klamlivá reklama, b/ klamlivé označovanie tovaru a služieb, c/ vyvolávanie nebezpečenstva zámeny, d/ parazitovanie na povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa, e/ podplácanie, f/ zľahčovanie, g/ porušovanie obchodného tajomstva, h/ ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia.

Podľa ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka vyvolanie nebezpečenstva zámeny je použitie osobitných označení podniku alebo osobitných označení alebo úpravy výrobkov, výkonov alebo obchodných materiálov podniku, ktoré v zákazníckych kruhoch platia pre určitý podnik alebo závod za príznačné (napr. aj označenie obalov, tlačív, katalógov, reklamných prostriedkov).

Predpokladom pre to, aby určité konanie mohlo byť kvalifikované ako konanie nekalosúťažné, je kumulatívne splnenie troch podmienok: musí ísť o konanie v hospodárskej súťaži, konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže a konanie spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Ustanovenie § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka predstavuje tzv. generálnu klauzulu nekalej súťaže. V odseku 2 tohto ustanovenia Obchodného zákonníka sú demonštratívne vymenované niektoré osobitné skutkové podstaty nekalej súťaže, medzi ktoré patrí aj vyvolanie nebezpečenstva zámeny upravené v ust. § 47 Obchodného zákonníka. Na to, aby určité konanie bolo možné kvalifikovať ako osobitnú skutkovú podstatu nekalej súťaže sa vyžaduje, aby konanie spĺňalo znaky generálnej klauzuly nekalej súťaže (ust. §

44 ods. 1 Obchodného zákonníka) a zároveň špecifické znaky vymedzené v tej-ktorej osobitnej skutkovej podstate nekalej súťaže (ust. § 45 až § 52 Obchodného zákonníka).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že okrem konštatovania súťažného vzťahu v hospodárskej súťaži medzi navrhovateľom a odporcom II/, sa krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal ďalšími dvomi podmienkami v zmysle ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, pretože neuviedol v čom je konanie odporcu II/ v rozpore s dobrými mravmi súťaže a v čom spočíva jeho spôsobilosť privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Krajský súd tak nemal preukázané kumulatívne splnenie všetkých troch podmienok definovaných v ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorých súčasné splnenie je predpokladom pre to, aby určité konanie v hospodárskej súťaži (v danom prípade konanie odporcu II/) spĺňalo znaky generálnej klauzuly nekalej súťaže podľa ust. § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zároveň v odôvodnení rozsudku krajského súdu absentuje uvedenie a odôvodnenie znakov osobitnej skutkovej podstaty nekalej súťaže podľa ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka, pod ktorú krajský súd subsumoval nekalosúťažné konanie odporcu II/. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu tak nezodpovedá zákonnému ustanoveniu § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyloží, ktoré skutočnosti má preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonával i ďalšie dôkazy a posúdi zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

Ústavné právo na súdnu ochranu zahŕňa aj právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré spĺňa náležitosti stanovené v ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Pokiaľ sa súd nevysporiadal s relevantnými argumentmi a námietkami účastníkov konania v odôvodnení svojho rozhodnutia, porušil tým právo na spravodlivý proces, garantované účastníkom článkom 6 odsekom 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj článkom 46 odsekom 1 Ústavy Slovenskej republiky a zároveň týmto postupom súdu (vrátane jeho rozhodnutia) došlo k odňatiu práva účastníkom konať pred súdom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že vo vzťahu k odporcovi II/ navrhovateľ preukázal predaj akumulátorovej batérie dňa 02. februára 2005, pričom samotný predaj výrobku s označením HT Alfa súd považoval za nekalosúťažné konanie podľa ust. § 47 písm. b/ Obchodného zákonníka, t. j. považoval ho za vyvolanie nebezpečenstva zámeny použitím osobitného označenia výrobku, v danom prípade úplného, ani čiastočne nezmeneného označenia výrobku navrhovateľa.

Krajský súd zrejme vychádzal z dokladu - účtenky z 02. februára 2005 (založená je v spise na č. 1. 113), vystavenej odporcom II/ (jeho predajňou na Zvolenskej ceste v Banskej Bystrici), z ktorej vyplýva, že dňa 02. februára 2005 došlo k predaju autobatérie 55/12V v sume 1 699,- Sk (kód tovaru 8590480019033). Z uvedenej účtenky však nie je zrejmé, či sa jednalo o akumulátorovú batériu s označením HT Alfa alebo inú. V spise je založený tiež leták spoločnosti bauMAX SR, spol. s r. o., v ktorom menovaná spoločnosť ponúkala na predaj autobatérie s označením HT ALFA (strana 4 letáku), pričom ponuka bola platná od 27. 10. 2003 do 09. 11. 2003 (ako vyplýva z údajov uvedených na prvej strane letáku). Originál pokladničného dokladu - účtenky z 02. februára 2005 je založený v prílohovej obálke (č. 1. spisu 117). K nemu je pripojený záručný list pre akumulátor HT ALFA55 (výrobný kód 3064326/30728), z ktorého vyplýva, že akumulátor bol uvedený do činnosti 02. februára 2005, avšak ako dátum predaja je na ňom uvedený deň 03. február 2004.

Podľa ust. § 154 ods. 1 O. s. p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Krajský súd rozhodol meritórne vo veci dňa 31. marca 2005 a napadnutým rozsudkom uložil odporcovi II/ povinnosť zdržať sa predaja akumulátorových batérií s označením HT Alfa, ktoré nie sú výrobkami navrhovateľa v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa názoru odvolacieho súdu, z dôkazov produkovaných navrhovateľom, o ktoré krajský súd oprel odôvodnenie rozsudku vo vzťahu k odporcovi II/, nevyplýva, či odporca II/ v čase vyhlásenia rozsudku krajského súdu vykonával predaj akumulátorových batérií s označením HT Alfa, ktorých výrobcom

nebol navrhovateľ, a teda sa dopúšťal navrhovateľom tvrdeného nekalosúťažného konania. Z vyjadrenia odporcu II/ z 18. januára 2005, ako aj vyjadrenia jeho právnej zástupkyne na pojednávaní krajského súdu dňa 20. januára 2005 vyplýva, že odporca II/ od 01. októbra 2003 nie je odberateľom akumulátorových batérií s označením HT Alfa a akumulátorové batérie s takýmto označením nemá vo svojom sortimente, pretože predáva iba batérie s označením STELLAR. Z vyjadrenia spoločnosti AKUMA, a. s., Mladá Boleslav zo 14. marca 2005 (založená je v spise na č. 1. 119) vyplýva, že menovaná spoločnosť bola majiteľom medzinárodného zápisu ochrannej známky HT Alfa reg. č. 780816 (platnej od 20. júna 2002 pre Ruskú federáciu, Slovenskú republiku a Ukrajinu), pričom s predajom autobatérií HT Alfa začala v roku 2002 a na slovenský trh batérie dodávala prostredníctvom spoločnosti AKUMA SLOVAKIA, s. r. o., ktorá ich dodávala spoločnosti RAZAT STYLE SK, s r. o. (odporca I), avšak predaj batérií HT Alfa bol ukončený dňa 18. decembra 2003. Zo spisu vyplýva, že odporca II/ aj následne vo vyjadreniach k dovolaniu z 30. októbra 2000 a 26. júna 2009 (založené sú v spise na č. 1. 187 a 237) poukazoval na to, že odporca IV/, ako výhradný dovozca akumulátorových autobatérií s označením HT Alfa (ktoré nie sú výrobkami navrhovateľa) ukončil ich dovoz na územie Slovenskej republiky v decembri 2003 a odporca II (aj vzhľadom k výrobcom poskytovanej 2 - ročnej záruke) preto nemohol predávať ani žiadne „zabudnuté zásoby tovaru“, ktorými už od roku 2005 nedisponuje.

Ustanovenie § 154 ods. 1 O. s. p. platí aj v odvolacom konaní (ust. § 211 ods. 2 O. s. p.). V prípade podaného návrhu na zdržanie sa nekalosúťažného konania je rozhodujúci stav (skutkový a právny) v čase vyhlásenia rozsudku (ust. § 154 ods. 1 O. s. p.), a nie stav v čase podania návrhu na začatie konania. S poukazom na uvedené bude preto potrebné zistiť, či odporca II/ sa dopúšťa navrhovateľom tvrdeného nekalosúťažného konania.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd vo veci rozhodol predčasne bez riadneho zistenia skutkového a právneho stavu a vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, pričom jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné aj pre nedostatok dôvodov, ako bolo vyššie konštatované, na základe čoho odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, písm. h/ O. s. p. zrušil a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd vo vyššie naznačených smeroch doplní dokazovanie, jeho závery vyhodnotí po skutkovej a právnej stránke a vo veci opätovne rozhodne.

V novom rozhodnutí vo veci krajský súd rozhodne o trovách celého konania (prvostupňového, odvolacieho a do volacieho).

Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky hlasovaním pomerom hlasom 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné podať odvolanie.